

दूरतः शोभते मूर्खो लम्बशाटपटावृतः ।

तावच्च शोभते मूर्खो यावत्किञ्चिन्न भाषते ॥ १२१० ॥

Aus der Ferne prangt wohl ein Thor, wenn er in ein lang herabhän-
gendes Gewand eingehüllt ist; aber nur so lange prangt der Thor, als er den
Mund nicht aufthut.

दूरमार्गश्चमश्रातं वैश्वदेवात्त आगतम् ।

अतिथिं पूजयेद्यस्तु स याति परमां गतिम् ॥ १२११ ॥

Wer einen vom langen Wege ermüdeten Gast, der gegen das Ende des
Opfers für alle Götter eintrifft, ehrt, der gelangt zur höchsten Stellung.

दूरस्थामपि येन पश्यसि मनः कातां पुरःस्थायिनीं

तं योगं मम चक्षुषो ऽप्युपदिश आतं यदि प्रेक्षणे ।

संतापाय न संगमो ऽपि नितरामेकाकिनस्ते ध्रुवं

नक्ष्वात्मभरयो भवन्ति सुखिनो भद्रे परार्थेतिष्ठाम् ॥ १२१२ ॥

Da du, o Herz, auch die in der Ferne weilende Geliebte siehst, als wenn
sie vor dir stünde, so lehre diese Zauberkunst auch mein Auge; bist du
des Schauens müde, so wird dir, zumal da du allein bist, auch meine Ge-
sellschaft nicht unangenehm sein: nicht diejenigen sind ja glücklich, die nur
an sich denken; das Glück weilt bei denen, die für die Sache des Andern ein
Auge haben.

दूरस्थो ऽपि समीपस्थो यो वै मनसि वर्तते ।

यो वै चित्तेन दूरस्थो समीपस्थो ऽपि दूरतः ॥ १२१३ ॥

Wer im Herzen wohnt, ist nahe, ob er auch fern wäre; wer dem Her-
zen fern steht, bleibt fern, ob er auch in der Nähe wäre.

दूरागतेन कुशलं पृष्ट्वा नोवाच सा मया किञ्चित् ।

पर्यश्रुणी तु नयने तस्याः कथयां बभूवतुः सर्वम् ॥ १२१४ ॥

Als ich, aus der Ferne heimgekehrt, nach ihrem Befinden fragte, sprach
sie Nichts, aber ihre in Thränen schwimmenden Augen erzählten mir Alles.

दूरादर्थं घटयति नवं दूरतश्चापशब्दं त्यक्त्वा भूयो भवति निरतः सत्सभारञ्जनेषु ।

मन्दं मन्दं रचयति पदं लोकचित्तानुवृत्त्या कामं मन्त्रो कविरिव सदा खेदभौररमुक्तः ॥ १२१५ ॥

Wohl ist der Minister wie der Dichter nie frei von Sorgenlast: von Wei-
tem holt er neues Geld (eine neue Wortbedeutung) herbei; schon von fern

1210) KĀN. 13 bei HARB. 313. bei HOFER
72. SAṆSKṚTAPĀTHOR. 53. Vgl. मूर्खो ऽपि शोभते.

1211) PAÑKAT. IV, 4. b. ० देवात्त आ० unsere
Aenderung für ० देवात्तमा०. Vgl. न पृच्छे-
च्चरणं.

1212) PAÑKAT. ed. orn. c. न unsere Aen-
derung für च. d. परार्थेतिष्ठाम् unsere Aen-

derung für परार्थे०; eine Hdschr. liest परा-
र्थेतिष्ठाम्.

1213) VIKRAMĀ. 78.

1214) SĀH. D. 36.

1215) BHARTṚ. 3, 18 BOHL. 2, 102 HARB. b.

नियतं st. निरतः. d. अयुक्तः st. अमुक्तः.